

גליזון ליקוטי אורה

אורות מרבינו הקוה"ט מהר"י ט"ב זי"ע

מזמרת המערכת:

עריכת והדפסת ספרי דברי רב
מנחם רבבולק מהר"י ט"ב
מסאטנאד זענעבלי

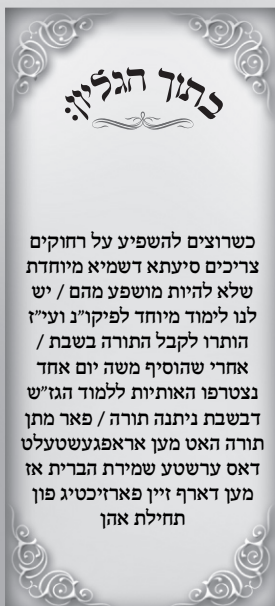
פרשת

יתרו

שנה י"ב

גליזון מס'

יז

נצח הגליז

כשרוצים להשפיע על רחוקים
צריכים סיעתא דשמיא מיוחדת
שלא להיות מושפע מהם / יש
לנו לימוד מיוחד לפיקו"נ ועי"ז
הותרו לקבל התורה בשבת /
אחרי שהוסיף משה יום אחד
נצטרפו האותיות ללמוד הגז"ש
דבשבת ניתנה תורה / פאר מתן
תורה האט מען אראפגעשטעלט
דאס ערשטע שמירת הברית אז
מען דארף זיין פארזיכטיג פון
תחילת אהן

סוף זמן

קריאת שמע

8:56

כשרוצים להשפיע על רחוקים צריכים סיעתא דשמיא מיוחדת שלא להיות מושפע מהם

וישלח משה את חותנו וילך לו אל ארצו (כו). לכאורה יש להבין למה הוצרך משה לשלחו.

ונראה לומר כי רש"י פירש שהלך לו אל ארצו כדי לגייר את בני משפחתו, ולהשפיע על בני אומתו להתקרב אל ה', ולהיכנס תחת כנפי השכינה. ובעת שהולכים להשפיע על רחוקים, צריכים סיעתא דשמיא מיוחדת שלא להיות מושפע מהם. ולכן כתיב וישלח משה את חותנו, היינו שעשה משה את חותנו לשליח מצוה לדבר זה, וילך לו אל ארצו, ועל ידי כח המשלח הגדול הזה ניתן בו עוז וגבורה שלא להימשך אחרי מעשיהם הרעים, אלא אדרבה יצליח לקרבם אל הקדושה. (דרשה פרשת בעלזותך תשי"ט בעיר לאנדאן יצ"ו)

מספר החדש קדושת יואל לשב"ק

יש לנו לימוד מיוחד לפיקו"נ ועי"ז הותרו לקבל התורה בשבת

בחודש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים, ביום הזה באו מדבר סיני (ט, א). ובמדרש תנחומא (יתרו, ח) איתא: החושש בפיו מהו לרפאותו בשבת, כך שנו רבותינו, החושש בפיו מטילין לו לתוך פיו סם של רפואה בשבת מפני ספק נפשות, וכל ספק נפשות דוחה את השבת, שאמרה תורה חלל עליו שבת אחת כדי שישמור שבתות הרבה, ומנין, אמר רבי אליעזר מקל

ונקדים מה שאמרתי לפרש דברי הגמרא במס' שבת (פח, ב) אמר רבי יהושע בן לוי, כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקב"ה חזרו ישראל לאחוריהן י"ב מיל, והיו מלאכי השרת מדדין אותן, שנאמר (תהלים סח, יג) 'מלאכי צבאות ידודן ידודן', אל תקרי ידודן אלא ידודן. ולכאורה קשה דאיך היו המלאכים מותרים להיות מדדין לישראל, הרי הכל מודים דבשבת ניתנה תורה לישראל (שבת פו, ב), וכיון שהם חזרו לאחוריהן י"ב מיל, היו אסורים להחזירם למקומן משום איסור תחומין (עיין ברי"ף עירובין יז ע"א, וברמב"ם הל' שבת פכ"ז ה"א).

ופירשתי על פי דברי המדרש (ויקרא רבה יג, ב) 'עמד וימודד ארץ' (חבקוק ג, ו), מדד הקב"ה כל ההרים ולא מצא הר שתנתן בו את התורה אלא סיני, ע"כ, מבואר מזה שלא היה אפשר ליתן את התורה אלא על הר סיני דייקא. ואמרין

בגמרא (שבת פח, א) אמר ריש לקיש, מאי דכתיב (בראשית א, לא) 'ויהי ערב ויהי בקר יום הששי', ה' יתירה למה לי, מלמד שהתנה הקב"ה עם מעשה בראשית ואמר להם, אם ישראל מקבלים התורה אתם מתקיימין, ואם לאו אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו, ע"כ. נמצא מזה, דאלמלי נשארו ישראל במקומן בריחוק י"ב מיל מהר סיני, לא היו יכולים לקבל את התורה, ואם כן היה כל העולם כולו בחשש סכנה שיחזור לתוהו ובוהו, ולכן היו המלאכים מותרים להיות מדין לישראל אף שהיה שבת, מטעם דפיקוח נפש דוחה שבת.

אלא דאכתי יש לעיין, דידוע דברי הגמרא (שבת פז, א) שמשה רבינו הוסיף יום אחד מדעתו, נמצא שהוא גרם לישראל שתנתן להם התורה בשבת, ולכאורה תמוה דאיך היה רשאי לעשות כן, הרי בזה גרם להם שיצטרכו לחלל את השבת.

אמנם יובן על פי מה שכתב הרא"ש (יומא פ"ח סי"ד) בנידון חולה מסוכן בשבת שצריכים להאכילו בשר, ואין לנו בשר שחוטה רק בשר נבילה, דבפשטות היה מסתבר לומר שיתנו לו בשר נבילה שהוא איסור לאו, כדי שלא יצטרכו לעבור על איסור סקילה דשחיטה בשבת, אבל הוא כתב דמוטב לשחוט וליתן לו בשר שחוטה, לפי שהשבת הותרה אצל חולה, וממילא הותר לשחוט לפניו, כי כל מלאכה שעושים בשבילו הוה כאילו עשאה בימות החול, מה שאין כן נבילה לא הותרה אצלו רק הוא דחוייה גביה, עכ"ד. וכן פסק בשלחן ערוך (או"ח סימן שכ"ד) לדינא.

ולפי זה דשבת קודש הותרה אצל פיקוח נפש, לא קשה עוד האיך דחה משה את נתינת התורה וגרם לבני ישראל לחלל את השבת, דלפי שענין קבלת התורה היה כדבר שיש בו משום פיקוח נפש, כי בלעדי קבלתה היה כל העולם כולו בסכנה שלא יחרב, אם כן כל האיסורים שעשו בשבילה הוי כאילו עשאו בחול.

והנה כתב החתם סופר (או"ח סימן פה) לבאר

יסוד זה שהשבת הותרה אצל פיקוח נפש, מה שאין כן איסור נבילה לא הותרה רק דחוייה גביה, לפי שהיתר זה דבמקום פיקוח נפש נידחים כל מצוות התורה, ילפינן מקרא (ויקרא יח, ה) 'וחי בהם' ולא שימות בהם (יומא פה, ב), ובשבת מצינו קרא נוסף למילף מיניה שתדחה מפני פיקוח נפש, דכתיב (שמות לא, טז) 'ושמרו בני ישראל את השבת', וילפינן מיניה שיהיו בשבת זו כדי לעשות שבתות אחרות, על כן דוקא גבי שבת אמרינן שהותרה מפני פיקוח נפש, מה שאין כן שאר מצוות התורה לא הותרו לגמרי רק נדחו מפניו, עכ"ד. הרי לנו מזה דמשום הכי הותרה שבת אצל פיקוח נפש, לפי שיש בה שני לימודים להתיר פיקוח נפש.

ובזה יתבאר דברי המדרש תנחומא בחודש השלישי וגו', דהא מבואר בהמשך המקראות איך שהציע הקב"ה את התורה לבני ישראל, ואת אשר צוה אותם להתקדש ולהיות נכונים ליום השלישי (שמות יט, י"א), ודרשו חז"ל שמשה רבינו בא ודחה את נתינת התורה ליום ז' סיון, אם כן יתעורר הקושיא האיך היה משה יכול לעשות כן, הרי על ידי זה גרם לבני ישראל לחלל את השבת. על זה בא המדרש כמשיב, ומקדים הלכה זו דהחושש בפיו מטילין לו סם בשבת מפני ספק פיקוח נפש, ומכח תרתי טעמא, חדא כסברת רבי שמעון בן מגסיא דיליף ליה מהפסוק דושמרו בני ישראל את השבת, ושנית כסברת רבי אליעזר דיליף ליה בקל וחומר ממילה, נמצא שבפיקוח נפש בשבת יש שני לימודים, על כן אמרינן גביה שהשבת הותרה לגמרי. וממילא מובן גם כן איך הותר למשה לדחות את נתינת התורה, ולגרום בזה לבני ישראל שיצטרכו לחלל את השבת, לפי שהשבת הותרה לגמרי אצל קבלת התורה, לפי שבלעדה היה העולם כולו בסכנה שלא יחרב. (ליל א' דשבועות שנת תשכ"ו)

אחרי שהוסיף משה יום אחד נצטרפו האותיות ללמוד הגז"ש דבשבת ניתנה תורה
זכור את יום השבת לקדשו (כ, ח). בגמרא

מס' שבת (פו, ב) הביא מחלוקת באיזה יום ניתנה התורה לבני ישראל, דחכמים סברי דבששי בסיון ניתנה, ורבי יוסי אומר בשבעה בו, ואמר רבא דכולי עלמא בראש חודש אתו למדבר סיני וכו', ודכולי עלמא בשבת ניתנה תורה לישראל, כתיב הכא זכור את יום השבת לקדשו, וכתיב התם (שמות יג, ג) 'ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה', מה להלן בעצמו של יום, אף כאן בעצמו של יום, כי פליגי בקביעא דירחא וכו'. והקשה הפני יהושע (ד"ה אמר רבא) דמהכא משמע דרבי יוסי אית ליה הך גזירה שוה דזכור זכור למילף דבשבת ניתנה תורה, ולקמן (פו, א) מסקינן דלרבי יוסי הוסיף משה יום אחד מדעתו, ובשביל כן איתרמי יום קבלת התורה להיות בשבת, נמצא מזה כי בתחלה היה בדעת הקב"ה ליתן את התורה בערב שבת, ואם כן איך כתב השי"ת דיבור בתורה דמשמע מינה דהתורה ניתנה בשבת ולא בערב שבת.

ואפשר לתרץ בפשטות על פי דברי הרמב"ן (בהקדמתו על התורה) במה שכתב לפרש דברי המדרש (תנחומא בראשית, א) התורה במה היתה כתובה, באש שחורה על גבי אש לבנה, היינו שהתורה הקדושה היתה כתובה לפניו בצירוף האותיות וכלי חיתוך התיבות, ובשעת מתן תורה ניתנה בחיתוך האותיות כמו שהוא לפנינו, עיין שם באריכות דבריו.

ולפי זה לא תקשה לרבי יוסי, דמאחר שהיה בדעת הקב"ה ליתן את התורה בערב שבת, מדוע נכתבה בתורה תיבת זכור דמינה משמע שניתנה בשבת, כי עד קבלת התורה עדיין לא היתה התורה בחיתוך האותיות, ונמצא דבאמת לא נכתבה עדיין תיבת זכור, ורק אחרי שבא משה והוסיף יום אחד מדעתו וניתנה התורה בשבת קודש, אזי נצטרפו ונחתכו האותיות באופן שתהא כתובה בה תיבת זכור, כדי שנלמוד ממנו הגזירה שוה דבשבת ניתנה תורה. (יום ב' דשבועות שנת תשכ"ה)

לשון רבינו לפרשת יתרו

פאר מתן תורה האט מען אראפגעשטעלט דאס ערשטע שמירת הברית אז מען דארף זיין פארזיכטיג פון תחילת אהן

ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים. לכאורה וואס איז דער ועתה.

(ב) וואס איז דער פשוט אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי, לכאורה אין דעם אם שמוע תשמעו בקולי שטייט דאך אלעס - אין דעם ליגט דאך אלעס, כל התורה כולה איז דאך מפיו יתברך שמו, כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה, משה רבינו האט געשריבן כל התורה כולה וואס ער האט געהערט מפי הקב"ה, וואס זאגט ער עקסטער צו ושמרתם את בריתי.

(ג) די מכילתא זאגט ושמרתם את בריתי זה ברית המילה. זעהט דאך אויס פון דעם אז די רעדע איז נאר פון אן איינצעלנע מצוה, לכאורה אז מען זאל צוקומען [צום] והייתם לי סגולה מכל העמים - צו זיין ממלכת כהנים וגוי קדוש - ברויך מען דאך אפהיטן כל התורה כולה, אז מען איז עובר איין איסור דרבנן ווערט מען דאך אנגערופן א רשע (יבמות כ.), הקב"ה איז נישט מכבד א מצוה פאר אן עבירה, מען דארף דאך האלטן כל התורה כולה^(א).

קען זיין דער פשוט, אין דעם ליגט דא אן אנדערע כוונה, [בהקדם] די חכמים דרש'נען (ר"ה כא.) שמור את חודש האביב, זאלסט אפהיטן שיצא אביב בזמנו, שמור איז טייטש זאלסט עס אינזין האבן פון פריער, זאלסט פריער פארזעהן, טאמער וועסטו זעהן אז עס קומט נישט אויס בזמנו זאלסטו מאכן אן עיבור, מען דארף פאראויס זיין פארזיכטיג, אז מען זעהט זיך נישט פאר פריער די חשבונות מיט די עיבורים דעמאלץ איז שוין שפעט, דאס איז דאך דער טעם פון די עיבורים (און היינט אז מען האט געמאכט א חשבון כללי, האט מען אויך אזוי אויסגערעכנט אויף אלע יארן, אלע עיבורים, אז דער אביב זאל אויסקומען בזמנו).

איבערדעם פאר מתן תורה האט מען אראפגעשטעלט דאס ערשטע שמירת הברית, ושמרתם את בריתי, עס איז ידוע אז שמירת הברית דארף מען זיין פארזיכטיג פון תחילת אהן, דארף מען זיך נעמען אזא הנהגה פון פריער אהן, זיך אפהיטן די אויגן און די מחשבות, א קינד איידער ער קומט לכלל דעת דארף מען אים אפהיטן, געבן אזא הנהגה פונעם חומר הענין פון שמירת הברית מען זאל נישט קומען צו קיין ממשול, און אזוי יעדער איד ביי זיך, יום ולילה דארף מען עס אפהיטן, אכטונג געבן אויף די מחשבה, אויפפאסן אויף די געדאנקען, אויף דער הנהגה, זיין דבוק אין דער תורה הקדושה, מען זאל זיין פארגעזעהן בשבתו ובקומו - ובלכתו בדרך - ווען מען גייט ארויס אויף די גאס, עס דאכט זיך דעמאלטס מען קען גארנישט טוהן, [ממילא] ברויך מען האבן גרויס זעירות אין די מחשבות און די געדאנקען, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, ובפרט בעתים הללו אזוי ווי מען זעהט.

איבערדעם האט דער פסוק געזאגט נאך פאר מתן תורה ושמרתם את בריתי, עטץ זאלטס אינזין האבן כסדר, פון תחילת אהן, מען זאל האבן שמירה, שמור איז טייטש מען זאל אפהיטן שיצא בזמנו, אזוי אויך דאס ענין פון שמירת הברית, די עבודה פון שמירת הברית [איז] - מען זאל אכט געבן אז דאס וואס עס ברויך צו קומען - זאל קומען בעתו ובזמנו, אשר פריי יתן בעתו (תהלים א), עס זאל חלילה נישט גיין לריק ולבהלה, נאר בעתו ובזמנו, ברויך זיין שמור שיצא אביב בזמנו, אזוי ארום איז והייתם לי סגולה מכל העמים, איבערדעם גיהער דאס צו קבלת התורה, ווען מען ליינט די פרשה פון קבלת התורה, מען איז אויף זיך מקבל די תורה הקדושה, דארף מען וויסן וואס דאס איז טייטש אם שמוע תשמעו בקולי, מען איז אויף זיך מקבל ושמרתם את בריתי, אז מען איז מקבל די תורה הקדושה איז דאס דאס ערשטע, אזוי ווי עס שטייט אין ספרים הקדושים, דאס איז דער יסוד.

איבערדעם זענען די ימי השובבי"ם, אין די צייט פון מצרים און קבלת התורה, האט זיך מיט דעם אנגעהויבן ושמרתם את בריתי, דאס איז די שמירה, [כאטשיג] אלע מצות דארף מען אפהיטן, אבער עס איז פארהאנדן א מצוה וואס מען דארף האבן עפעס הכנה פאר דער צייט, און [אויך] ווען עס קומט דערצו - ווען די צייט איז, מען קען דאך נישט אינזין האבן כסדר אלע תרי"ג מצות, אבער די יסודות פון שמירת הברית איז פוסל במחשבה חלילה, [למשל] מצות סוכה דארף מען אינזין האבן ווען מען זיצט אין די סוכה, און ווען מען דארף מאכן די סוכה, אבער עס איז דא זמנים אין יאר ווען מען דארף עס נישט אינזין האבן, אדער אפילו תפילין [נאר] ווען מען לייגט עס, ווען מען טוט עס אהן, אבער דאס ענין פון שמירת הברית קען מען חלילה אריינפאלן בכל רגע ורגע אין א הרהור רע ח"ו, אדער חלילה ח"ו ביינאכט אין א מעשה, ונשמרת מכל דבר רע שלא יהרהר אדם ביום ויבוא לידי טומאה בלילה, ואין רגע בלא פגע, יעדע רגע ווייסט מען נישט, עס איז פארהאנדן עין רואה ולב חומד, דאס איז א זאך וואס מען קען נישט פארגעסן ביום ובלילה, דאס איז בחינת שמירה פון פריער.

מען זאל די זכיה האבן, אז עס גייט אדורך אזא שבת, מען איז מקבל די תורה הקדושה, זאל מען אויך זיך מקבל זיין באמת נטירת הברית, דאס דארף מען פון פריער אינזין האבן, ווייל ווען מען פאלט שוין חלילה אריין אין א ממשול - מען פאלט אריין אין א נסיון פון א הרהור רע - אדער חלילה נאך ארגער - דעמאלטס איז שוין שווער ארויסצוקריכן, הגם הקב"ה איז מקבל שבים בכל אופן ואופן, עס איז נישט פארהאנדן א זאך [וואס] מען זאל נישט קענען מתקן זיין, אבער מיט גרויסע שוועריקייטן, [ממילא] איז דער עיקר פון גאנץ אנהייב, מען זאל האבן שמירה אויף להבא, אדער [אפילו] שפעטער - ווי מען האלט - איז דער עיקר מען זאל זיין פארזיכטיג אויף ווייטער, מען זאל זיך נישט האלטן פאר גרינג.

(א) אזוי ווי דער תניא (ריש ספר ליקוטי אמרים) איז דאך מאריך, אין דעם וואס די גמרא זאגט (ר"ה טז:) מחצה על מחצה בינוני, אז מען מיינט נישט [ווער עס האט א עבירה] ווייל ער הייסט דאך א רשע, נאר עס איז א לשון מושאל, מען מיינט נאר לאותו הדין, ער זאגט עפעס א טעם פארוואס מען הייסט בינוני, ער גיט צו פארשטיין דארטן א גאנץ ספר של בינונים.

דער אמת, דער כלל איז, אפילו מען היט זיך מוז מען האבן סייעתא דשמיא, דער בורא כל עולמים האט 'אונז' געהייסן מיר זאלן זיך אפהיטן, [אבער] דער עיקר איז - השי"ת היט אפ אידישע קינדער, דאס וואס מען האט אונז אנגעזאגט דאס איז נכלל אלעס, די אידן וואס זיי האבן געהארעוועט צו זיין אפגעהיטן - דארף מען אויך צו וויסן - אז דער בורא כל עולמים האט זיי געהאלפן, איבערדעם זאגט מען ביי מעריב 'שומר עמו ישראל לעד', הקב"ה איז א 'שומר' עמו ישראל, התגברות היצר איז נישט קיין אנושיות, חזי דאנא בישרא ואת נורא (קידושין פא.), נאר וואס דען, אז מען טוט אמת'דיג וואס מען קען העלפט דער בורא כל עולמים, דער אמת איז עס 'נאר' סייעתא דשמיא, פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם, און אז [מען זעהט] אז השי"ת האט נישט אפגעהיטן - דארף מען וויסן אז דער פעלער איז - מען האט זיך נישט 'אליין' געהיטן ווי מען ברויך, מסתמא האט מען אויך נישט געטוהן דעם 'חודו של מחט', דער בורא כל עולמים האט געזאגט 'ושמרתם' את בריתי, עטץ זאלטס מקיים זיין שמירה - וועט דער בורא כל עולמים העלפן - עס וועט זיין שומר עמו ישראל לעד.

איבערדעם, אז דער אייבערשטער זאל העלפן - מען זאל האבן די זכיה צו מקבל זיין די תורה הקדושה - דארף מען יעצט מקבל זיין די שמירה אמתית וואס א איד ברויך זיך אפצוהיטן, מען זאל האבן די זכיה זיך אפהיטן בדיבור במעשה ובמחשבה, און דער בורא כל עולמים זאל ווייטער אפהיטן אידן, שומר עמו ישראל, מען זאל האבן דעם אמת'דיגן בטחון צום בורא כל עולמים, ווי דער אמת - אין דער גרויסן שפלות - אין די גרויסע נסיונות - איז אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים, בעוה"ר אין דעם גרויסן שפלות - מפורז ומפורד בין העמים, איבעראל אין פארשידענע גלות'ן, און נאך ארגער איז דאס גלות הנפש - דאס גלות הדעת, דאס דעת איז אין גלות, מען האט זיך נישט אין די האנט, מען ווייסט אליין נישט ווי מען האלט, דאס גלות בין העמים - און דאס גלות צווישן אידן - און דאס גלות 'ביי זיך', מען איז אין די שטארקסטע גלות'ן - עס כל המפרשים - ווי מען רעכנט אויס יעדעס גלות, בכל אופן ואופן זעהט מען, יעדעס גלות איז מקוים געווארן.

איבערדעם אז דער באשעפער וועט העלפן, והייתם לי סגולה מכל העמים, מען זאל זוכה זיין במהרה, די גאולה איז אויך דאס זעלבע, 'שומר' את חודש האביב, די גאולה איז דאך אויך נאר אין ניסן, היום אתם יוצאים בחודש האביב, אבער עס איז דאך שוין די העכסטע צייט, איבערדעם איז אויך [שמור], מיט מצות און מעשים טובים איז מען זוכה צום חודש האביב, ליל 'שימורים' הוא, דאס איז 'שימורים' לכל בני ישראל לדורותם.

*

איבערדעם [ועתה] אם שמוע תשמעו, מען האט דאך געזאגט ושמרתם את בריתי, שמירה איז טייטש פארזיכטיג זיין, פארזיכטיג מוז מען זיין תיכף, מען זאל נישט ווארטן ביז עס קומט דערצו, ביי יודישקייט - און ביי קדושה וטהרה - און קבלת עול מלכות שמים - טאר מען נישט פארשפעטיגן, ווי דער אהבת שלום טייטשט, ברגע קטן עזבתיך, ווייל די רגע איז קליין - איבערדעם האב איך דיך פארלאזט, אז מען האלט זיך גרינג, מען פארשפעטיגט, און עס ווערט שפעטער און שפעטער, ביז מען דערזעהט זיך מען האט פארשפעטיגט דעם זמן בעוה"ר, מען דארף זיך בארעכענען מען זאל חלילה נישט פארשפעטיגן, ממה נפשך, אז דער אייבערשטער וועט העלפן [מיט] די ישועה שלימה - דארף מען דאך האבן עפעס א פנים מיט וואס מען וועט זוכה זיין, און ווידער חלילה פארקערט - 'ווער ווייסט וואסערע נסיונות עס גיען נאך אדורכגיין', מען זאל חלילה נישט פארשפעטיגן, מען האט שוין געזעהן זייער אסאך האבן פארשפעטיגט די זמנים.

איבערדעם דאס וויל דער פסוק זאגן, 'ועתה' אם שמוע תשמעו בקולי, תחילת פון מתן תורה האט מען אונז אנגעזאגט, עטץ זאלטס וויסן דאס הייבט זיך אהן 'פון יעצט', מען קען נישט קלערן אז איך וועל שפעטער זיין, לכשאפנה אשנה, יעצט האט מען אזא שוועריקייט, יעצט קען איך נאכנישט איך וועל עס אפלייגן אויף שפעטער, מען דארף וויסן פארקערט, אלעס [גשמיות] דארף מען אפלייגן אויף שפעטער - נאר דער דרך התורה דאס מוז זיין 'שוין', דאס ערשטע איז דער דרך התורה און דרך האמת, עס זאל זיין 'ועתה' אם שמוע תשמעו בקולי.

דער באשעפער זאל העלפן מיר זאלן טאקע האבן די זכיה צו מקבל זיין דעם עול תורה און דעם עול מלכות שמים, אזוי ווי עס איז יעצט א וואך פון קבלת התורה, און די ימי השובבי"ם, זאלן מיר האבן די זכיה מקבל זיין עול מלכות שמים, הקב"ה זאל האבן די השפעה אויף אונז, מיר זאלן זוכה זיין צו ושמרתם את בריתי. דער אמת, יודישע הערצער זענען דאך צובראכן כחרס הנשבר, יעדעס יודישע הארץ איז צובראכן אויף אן אנדערן אופן, אויסער די וואס זענען שוין אינגאנצן אוועק פונעם דרך התורה ה' ישמרנו - איז דאך נאך א גרעסערע רחמנות, השי"ת זאל שוין קוקן אויף די צובראכענע יודישע הערצער, און מרפא זיין הנשברות.

אונזערע אויגן האפן נאר צום באשעפער, כי אליך עינינו תלויות, אז דער בורא כל עולמים וועט אונז העלפן, מיר זאלן זוכה זיין, מיר זאלן נאך מקבל זיין די תורה הקדושה, ווי לאנג מען איז בחיים קען מען נאך אלעס פאררעכטן, השי"ת זאל העלפן מען זאל חלילה נישט פארשפעטיגן, מען זאל האבן די זכיה מקבל צו זיין דעם עול תורה און דעם עול מלכות שמים, מיר זאלן זוכה זיין צו גיין אין דרך האמת, מיר זאלן נאך פאררעכטן וואס מען קען, ושמרתם את בריתי, [און] דער בורא כל עולמים זאל טאקע אפהיטן אידן פון דעם חטא רע ומר - וואס ברענגט בעוה"ר אלעס - און וואס פארשטעלט די אויגן מיט אלעס, מיר זאלן האבן די זכיה במהרה צו דינען דעם באשעפער בקדושה ובטהרה - ובנחת ובשמחה - מיט הרחבת הדעת, מיר זאלן זוכה זיין בישוועת כל ישראל ושמחתן, בהתגלות כבוד שמים עלינו במהרה בימינו אמן. (לשון רבינו ס"ג

יתרו תשי"ז)